

Ki mit tud — az Eötvösről?

(Folytatás az 1. oldalról.)
sen bejár hozzájuk, ott néz tévét, vizsgaidőszakban általában ott tanul.

— Te jobban ismered az Eötvös világát. Milyen véleményed alkotasz róla?

— Az a baj, hogy a pesti Eötvöst is ismerem. Ők az MTA Irodalomtörténeti Intézetével vannak egy épületben, ahol minden kéznél van. Szerintem ahhoz, hogy a szegedi Eötvös az eredeti célkitűzését megvalósítsa, körülbelül olyan ellátottsággal kellene rendelkeznie.

— Szerinted elzárkózik az Eötvös a többi kollégiumtól?

— Nem. De nem is tud kaszt-szerűvé válni. Állandóan nyitva vannak az ajtók, a „fél város” megfordul naponta az Eötvösben. Ez érthető is: minden ember más-más tanulmányi csoporthoz tartozik az egyetemen.

Akik már belülről néznek kifelé

Két Eötvös-kollégistával ültem le beszélgetni: a fiú TTK-s, vegyész, a lány bölcsész.

— Hogy kerültetek be az Eötvösbe?

— Másodéves koromban a Bolyaiból jöttem át ide — kezdte a fiú — tanárain és diákkörös társaim javaslatára.

— Én pedig a Mórából kerültem át — folytatja a lány. Nagyon rossz volt a légkör a régi szobánkban. Már azon törtem a fejem, hogy albérletet keresek.

— Albérletet?

— Igen, mert az Eötvösről mindenki azt sajkózta, hogy ott reggeltől estig csak tanulnak az emberek.

— És nem?

— Még egyetlen sem. Egész nap zajlik az élet, este kezdünk el tanulni. Egy tévhitet is el kell oszlatni: nem vagyunk sem „elit”, sem „kékvérű”, „arisztokraták” társaság, ahogy többen neveznek bennünket. Átlagos egyetemisták vagyunk egyikünk-másikunk kiemelkedő eredményeket is felmutat, és a sokoldalúságra törekszünk.

— A többi kollégiumban nem a legjobb véleményt alkották rólatok.

— Nem mondtál újat, hozzászoktunk ezekhez a hangokhoz — válaszolta a fiú. Keveset tudnak rólunk. Személyesen senki se néz utána az itteni viszonyoknak, egy-két megjegyzés mérvadó lehet a közhangulat kialakításában. Sajnálatos, hogy még a kollégiumi életet jól ismerő emberek sem a pozitívumokat hangsúlyozzák, hanem negatívumokat keresnek, és ha nincs, akkor gyártanak.

— Néhány vélemény mégis meglepetést okozott. Hogy nem hirdetjük a rendezvényeinket? Minden előadás előtt pár nappal kitűzzük a plakátokat a menzára. Ezeken mindenkit szívesen látunk. A nyelvőránk népszerűek, több kültag látogatja őket, mint kollégista. És társadalmi munkát is végzünk. A KISZ-szervezet vezetői, aktivistái, az UNESCO, a TIT-csoport, a nyári előkészítő táborok tagjai, résztvevői jórészt eötvösösök.

Az Eötvös Lóránd Kollégiumban az 1976/77. tanév második félévének elején 32-en lagnak: 14 lány és 18 fiú. Tizenketten bölcsészek, tizenhármán TTK-sok és ketten jogászok.

A kollégium igazgatója dr. Nagy Géza, a legfontosabb ügyekben az öt fős diákbizottság dönt. A szélesebb vezető testület az úgynevezett Igazgató Tanács.

A rendezvényekről a félév eleji közgyűléseken döntenek, ekkor értékeli az előző félévet és bonyolítják le az új felvételeket is. A programok kéthetenként követik egymást. Az elmúlt évben a kollégiumba látogattak dr. Szőkefalvi-Nagy Béla, dr. Leindler László, dr. Róna-Tas András, dr. Jakucs Dániel és Fábán Gyula. Az új félévben többek között Király Istvánt és a Tiszatáj szerkesztőségét látják vendégül.

A kollégiumban a nyelvszakosok vezetésével kezdő és haladó nyelvtanfolyamokat szerveznek. Diákköri dolgozatot az 1976/77. tanév első félévében 11-en írtak.

FEKETE KLÁRA

Kitüntetések

Az oktatási miniszter a szocialista nevelés terén kifejtett tevékenységéért, lelkiismeretes, kiemelkedő munkájáért az Oktatásügy Kiváló Dolgozója kitüntetésben részesítette dr. Mezősi József egyetemi tanárt és dr. Petri Gáborné adjunktust. Rózsa Istvánné kapus Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott. A kitüntetések a miniszter megbízásából dr. Antalffy György, a JATE rektora nyújtotta át.

Dicséret

Dr. Petri Gábor rektor a követező levelet küldte Szabó Magdolnának, az I. sz. Sebészeti Klinika ápolónővérenek, az Egyetemi Tanács tagjának:

„A „Ki minek mestere” vetelkedőben történt részvételéért és a vetelkedő ápolónői szakán az országos döntőbe jutással, valamint ott a 10. helyezés elérésével nyújtott példamutató teljesítményéért rektori dicséretben részesítem. Mind a magam, mind az Egyetemi Tanács nevében a jövőre nézve is sikerekben gazdag tevékenységet kívánok.”

Avatások

Doktoravató nyilvános tanácsulást tartott január 29-én az aulában a József Attila Tudományegyetem Tanácsa. Az egyetem rektora és a karok dékánjai 89 nappali tagozaton végzett joghallgatót avattak doktorrá.

Február 5-én az Egyetem Tanács 51 esti és levelező tagozaton végzett jogászt avatott doktorrá.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem Tanácsa február 9-én nyilvános, ünnepélyes tanácsulésén 74 végző hallgatót gyógyszerésszé, 8 gyógyszerészt pedig doktorrá avat az aulában.

DIPLOMÁS FESZTIVÁLKÓRUS

A kórusok országos minősítő versenyén decemberben az általános kategóriában a legmagasabb minősítést kapta a Szegedi Egyetemi Énekkar. A „Diplomás fesztiválkórus” minősítés megszerzése alkalmából a József Attila Tudományegyetem énekkara számára fogadást adott dr. Rácz János oktatási rektorhelyettes. A fogadáson — amelyen jelen volt Papp István az egyetemi KISZ-bizottság titkára is — a rektorhelyettes méltatta a kórus sikereit, elismerését fejezte ki magas színvonalú tevékenységükért és jutalmat adott át, amelyért az énekkar vezetője, Szécsi József karnagy mondott köszönetet.

Zenedélután

A József Attila Tudományegyetem közművelődési bizottsága decemberben a Ságvári Gyakorló iskola tornacsarnokában Egyetemi Zenedélutánt rendezett a gyakorló iskolák, illetve a hallgatók kórusainak közreműködésével. Az esemény vendége volt Sapszon Ferenc Liszt-díjas, a Magyar Rádió és Televízió énekkarának karigazgatója.

Nyugdíjasklub

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán megalakult a nyugdíjasklub. Első műsoros rendezvényük decemberben volt az intézet dísztermében. A műsorban közreműködött az I. sz. gyakorló iskola Mozart gyermekkórusa, az orvostudományi egyetem táncegyüttese, a főiskola művésztanárai és Budai Sándor citerazzenekara.

A rendelet és a lehetőségek

1976 utolsó negyedében új rendelet született; a végzős hallgatók pályázat útján történő elhelyezkedéséről. Ez az intézkedés azóta országsszerte nagy érdeklődést keltett. Noha a vizsgaidőszakban kicsit elült az izgalom a hallgatók körében, most ismét annál többen beszélnek róla: az Oktatási Minisztérium megküldte a pedagógusképző intézményeknek a pedagógusállások jegyzékét. A minisztérium munkatársai pedig már a rendelet megvalósításán fáradoznak. Összegyűjtik az intézkedéssel kapcsolatban felmerült legfontosabb kérdéseket, problémákat. December elején a József Attila Tudományegyetemre is ellátogattak.

A rektori tanácssteremben rendezett ankétan az egyetem vezetőivel, a KISZ-titkárokkal és az V. éves hallgatók küldöttjeivel tárgyaltak. Sor került a rendelet legfontosabb pontjainak részletes ismertetésére, kiegészítésére, megvitatására. Főleg a tanárszakos hallgatók problémáit érintették.

Többen megkérdezték: jelentkezhetsz-e a pályázatra nem pedagógus munkakörbe? Igen, jelentkezhetsz, ha ezeket az állásokat is meghirdették a tanári pályázatokkal egyidőben. (A munkáltatónak előzetesen engedélyt kell kérnie, hogy meghatározott keret-számban pályakezdő pedagógust foglalkoztathasson.)

A végzősök számánál kevesebb a középiskolai tanári állás. Ebben az évben középiskolai és 1980 általános iskolai tanári állás vár a pályakezdőkre. Lehet-e kötelezni középiskolás tanári diplomával rendelkező pályázót, hogy általános iskolában tanítson? Kötelezni erre nem lehet. De aki pedagógus akar lenni, annak vállalnia kell egy ilyen eshetőséget is. Az általános iskolákban, szakmunkásképző intézetekben egyetemi végzettséggel elhelyezkedők persze ugyanazt a fizetést kapták, mint a középiskolai tanárok.

Problémát jelent, hogy mennyi időre kötelezik el magukat a pályázók a munkáltatónak? A pályázók meghatározatlan időre szóló szerződést kötnek. Akár egy év eltelté után új állást pályáznak meg (természetesen a meglevő pályázati rendszer keretein belül). Pályakezdőnek addig számítanak, ameddig szakmájukban el nem töltötték a három évet.

Mi a teendőjük azoknak a hallgatóknak, akik az ötödik évet levelező tagozaton akarják elvégezni, vagy azoknak, akiknek társadalmi ösztöndíjuk van? A jövőben azok a hallgatók, akik

levelező tagozaton kívánják elvégezni az egyetem utolsó évét, csak olyan munkahelyet választhatnak, amelyre érvényes pályázatot írtak ki. A rendelet értelmében szerint kezdettől fogva levelező tagozatra járó hallgatókra nem érvényes. (Itt jegyzendő meg, hogy az utolsó négy félévben szakváltóztatásra nincs lehetőség.) Az érvényes társadalmi szerződésekkel rendelkezőkre az intézkedés szintén nem vonatkozik. A közeljövőben tervezik az 1972-es, a társadalmi ösztöndíjakról szóló jogszabály módosítását, valamint a munkaerőszegény területek pontos feltérképezését, a szerződéskötések tervszerűbbé tételét. Addig is néhány módosításra kerül sor: például a társadalmi szerződés megszűnése esetén az új munkáltató nem vállalhatja el az összeg visszafizetését. Az utolsó félévben pedig nem lehet társadalmi szerződést kötni.

Nem lesznek-e hátrányosabb helyzetben azok a hallgatók, akik az utolsó félévben utaznak külföldi részképzésre? — aggódtak a nyelvszakosok. A pályázatok a Szovjetunióba és az NDK-ba is kiküldik, a jelentkezéseket a hallgatók levélben juttatják el saját karuk dékánjához. Március 9—23. között kisértő tanáruk hazautazik, hogy megtudja a pályázatok eredményeit.

A joghallgatók esetében a pályázati felhívások közzétételének, a pályázatok beküldésének határidejében van eltérés. November 15-ig az intézmények, vállalatok kötelesek elküldeni pályázati felhívásukat. A hallgatók december 20-ig készíthetik el pályázataikat, amelyeket a rangsorolás után a karok január 15-ig küldenek el a munkáltatóknak.

És végül: mikor kaphat felmentést a pályázati rendszer alól a pályázó? Ha a két pályázati időszakban benyújtott, maximálisan hat pályázatának egyikére sem érkezett kedvező válasz, s az elutasított intézkedést ez indokolták (kedvezőtlen szakpárosítások, ritka szakok stb.), akkor a pályázó felmentést kérhet.

A rendeletet érthetővé tették és népszerűsítették az illetékesek. Most azokon a sor, akik meghallgatták a tájékoztatót, az ő feladatuk, hogy az ott elhangzottakat továbbadják a hallgatótársaknak; valamennyiük érdekében.

F. K.

A vizsgaszabályzat nyomában

(Folytatás az 1. oldalról.)

terelődik a szó. Rövid gondolkodás után foglalja össze véleményét:

— Helyesnek tartom a vizsgaidőszak meghosszabbítását, bár nagy a lehetősége annak, hogy emiatt egyesek lustábbakká válnak, s az utolsó pillanatban hajtának csak rá a tanulásra.

— A másik új szabály éppen ennek kívánja elejét venni...

— Kétségtelen, hogy ösztönöz a vizsgák helyesebb beosztására, az intenzívebb tanulásra. Mégis, én inkább a hátrányát látom nagyobbobnak. Előfordulhat ugyanis, hogy akinek szüksége van az ösztöndíjra, az első vizsgán visszaadja a tételt, ami természetesen egyest jelent. Az utóvizsgán viszont megkaphatná az ösztöndíj-átlaghoz megfelelő jegyet. Ezt azonban a módosítás megnehezíti.

— Mennyiben érint személy szerint az új vizsgaszabályzat?

— Szerencsére, nem nagyon. Ugyanis most csak három vizsgánk van, s mindegyikre jut elég idő. Ha öt vizsgánk lenne, mindenképpen az elejére tettem volna a nehezebbeket. De az eddigi vizsgaidőszakokban sem érintett volna súlyosan, hiszen mindig sikerült idejében befejeznem a vizsgázást!

Aki már hallott valamit róla

A jogi kar második emeletén csaknem egy egész évfolyam nyüzsg izgatottan: a polgári jo-

gi írásbeli vizsga eredményhirdetésére váró harmadévesek. Sikeresül megtudom, hogy jónéhányan hallottak már a vizsgaidőszak meghosszabbításáról, és helyeslik is. Mikor a másik szabályt említtem, tagadóan rázzák a fejüket. Nem ismerik.

A módosított szabályzatot hallomásból ismerők közé tartozik Antal Péter is, aki az újabb jó érdemjegy után készségesen mondja el véleményét:

— Azt hiszem, a vizsgaszabályzat módosítása — ami az

utóbbi szabályt illeti — semmiképpen sem azokat sújtotta, akik eddig is idejében vizsgáztak. Ösztönözni próbálja azokat, akik nem megfelelő időbeosztással élnek. Épp ezért ez a szigorítás, úgy érzem, nem ártott! Valami jó hatása bizonyára van, de ehhez nem elég egy félév. Szükséges hozzá, hogy mindenki tudatosuljon: van egy ilyen szabályzat! Sajnos, épp azok nem tudnak róla, akiknek elsősorban szól.

— Jelentett volna-e számodra nehézséget az új szabály az eddigi vizsgaidőszakokban?

— Nem. Eddig még nem volt szükségem rá, hogy meghosszabbítsam a vizsgaidőszakot, sikerült elkerülnöm a kellemetlen meglepetéseket is.

— S mi ennek a módja?

— Elsősorban a helyes vizsgarend kialakítása. No, meg az intenzív felkészülés a vizsgákra. Én például naponta nyolc órát tanulok, s egyetlen anyagrészt sem hagyok ki. Azt hiszem, így a vizsgázót különösebb meglepetés nem érheti!

*

Valóban, a módosított vizsgaszabályzatnak e két rendelkezése jelentős segítő és egyben ösztönző erő lehet a diákoknak a megfelelő vizsgázáshoz. Ehhez azonban nem elégséges az, hogy a hallgatók csak a jogalkat ismerjék. Nem ártana odafigyelni a többi szabályra sem, mert a végén tényleg kellemetlen meglepetések érhetik a diákok!

SZALAY ZOLTÁN

PÓT-VIZSGAIDŐSZAK

— Te mit tanulsz még most is?
— Az új tanulmányi és vizsgaszabályzatot...